Székesfehérvár, 1911. XVIII. évfolyam, 108. szám. Szombat, szeptember 9.

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak: 1 évre 16 kor., 1/2 évre 8 kor., 1/4 évre 4 kor. Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

Az uj árvaház kérdése.

A városi törvényhatósági bizottság tagjainak szives figyelmébe.

A keddi bizottsági ülés, a mely megépitendő uj városi Árvaház kérdését tárgyalta, egyetlen dologgal tisztában volt, azzal: hogy az uj Árvaházat az uj templom körülötti téren kell megépiteni. Hogy a terület melyik részén épitsék, erre nézve különbözők a vélemények. A megoldást leginkább a régi kórházi épület teszi nehézzé. Kivülről nézve izmos, erőteljes falai vannak, a melyek megbirnák még néhány évtized viharát. Ma 1200 kor. bért fizetnek érte, tehát az értéke megfelel körülbelül 25 ezer koronának. Ezt az épületet akarják fenntartani akár az aggintézet, akár a szegényház céljaira. Ha ez az épület nem állana, akkor egy gyönyörü, 4000 □ öles, majdnem négyszögletü terület állana rendelkezésre, amelynek a középvonalába beleépitették már az impozáns, müvészi értékü uj templomot.

Annyi bizonyos, hogy az uj Árvaház tervezése keretében pár hónap alatt olyan tervek sorsát dönti el a városi törvényhatósági bizottság, a mely *nem évtizedekre, de évszázdokra előre veti az árnyékát.* Tehát száz, kétszáz esztendőn keresztül fognak bennünket kritizálni az utódok s mindenki, a ki Fehérvárt szemléli, hogy az Ur 1911 évében volt-e Székesfehérvár bizottsági tagjainak izlésük, volt-e fogalmuk arról, hogy mi a szép, vagy annyit értettek a jóizléshez, mint a hajdu a harangöntéshez?

Azoknak, a kik a régi épületet fönntartani óhajtják, a következőket lehet ellenvetni:

Igaz, hogy most még lakható a régi épület, de 10—20 esztendő mulva bizonyosan megérik a lebontásra, mert közel 200 esztendős életkor még a legerősebb épületeket is megemészti. *Akkor persze a már beépitett területek tisztességes rendezéséről szó se lehet.*

De a mostani épület egyáltalán nem felel meg egy jóravaló, célszerü aggintézet föladatának. A földszinti helységek alacsonyak, annyira, hogy egy részükbe lépcsőkön kell lejárni. Össze-vissza vannak épitve, a mi az okos beosztást kizárja. Az emeleti helyiségek nem aggintézet céljaira valók, mert aggintézetet emeletre helyezni abszurdum. Ismerek szegény öregeket, a kik amióta a mostani helyiségbe hurcolkodtak, nem tették ki a lábukat a külvilágba, mert lépcsőn járni nem tudnak. De a mostani kaszárnya rendszerü beosztás, a mikor egy szobában 10—15 ágyat állitanak be, egyszerüen kegyetlenség. A különböző származásu, müveltségü és természetü egyének együttléte egy lehetetlen állapotot eredményez: ez pipázik, az bagózik, amaz veszekedik vagy káromkodik, a negyedik haldoklik, az ötödik évek óta nem bir az ágyából kimozdulni stb. Ez lehet jó *kényszerhelyzetben* a város koldusainak, de *a tisztességes agg polgároknak,* a kiknek öregkorukban való megbecsülésére, tisztességes eltartására apáink alapitványokat tettek, nem való.

Tehát ha arról van szó, hogy az aggok és szegények ügyét végre valahára rendezzük vagy a rendezésbe belekezdjünk, a mostani aggintézeti épület nem szolgálhatja tovább az aggintézet céljait. Róluk gondoskodni, apáink alapitványainak méltányos és okos felhasználása a mi kötelességünk. Szerintem az aggintézetnek földszinti épületnek kell lennie, egy-egy szoba legfeljebb 4 személyre épüljön, épitsenek 12 ilyen szobát, megfelelő folyosóval, hozzá két betegszobát, egy fürdőszobát s legalább az aggintézet kérdését 100 esztendőre megoldották.

Hozzáteszem még azt is, hogy ha az aggintézetet apácák kezelik, fölösleges lesz a gondnoki állás. Tehát nemcsak tiszta, irgalmas, az öregkor tisztességéhez és megbecsüléséhez méltó bánásmódban fognak részesülni a szegény öregek — a mostani poloskában gazdag, ápolásban nyomoruságos (48 aggot 1 — mondd: egyetlenegy ápoló ápol) gondozás helyett — hanem megtakaritana a város egy 1600—2000 koronás, nyugdijigénnyel és százféle sallanggal egybekötött állást is. Talán ezek után remélhető lesz, hogy az irgalmas város az árváinak és agg polgárainak áldozatos lelkü ápolóira is irgalommal fog tekinteni.

Mennyibe kerülne most már a tervezett aggintézet? A jelzott 15 helyiséggel (1—1 szoba 4 mtr. széles, 6 mtr. hosszu) nem kerülne többe 35—40 ezer koronánál. Ennek egyrésze megtérülne az aggintézet mostani bérösszegéből (1200 korona, amely 25 ezer korona tőkének felel meg.) A másik 15 ezer koronát megkapná a város a szegény aggintézet telkének árából, a melyet a gazdag árvaház venne meg. Igy a város semmiféle uj terhet nem venne a vállára.

Az árvaházat egyesek a telek szélére

A betlehemi gyermekek.

— *A „Fejérmegyei Napló" tárcája* —

(Vége.)

Az asszony szinte repülve rohant a legionárius felé. Ez még arra se ért rá, hogy jól megnézze az arcát, vagy a gyermekéét. De a kardját kinyujtotta s az asszony, karján ülő magzatával neki rontott. A közvitéz azt hitte, egy szempillantás alatt lerogy a földre, gyermekestül átszurva.

De éppen akkor haragos zugást hallott a feje fölött s nyilaló fájdalmat érzett az egyik szemében. Oly éles fájdalmat, hogy egészen elkábult belé s földre ejtette a fegyverét.

Odakapva a szeméhez, méhet fogott s megértette, hogy a kis bogár fullánkja okozta a rettenetes fájdalmat. Villámgyorsan lehajolt a fegyvere után, abban a reményben, hogy még feltartóztathatja a szökevényt.

De a méhecske jól végezte a dolgát. Az alatt a rövid idő alatt, amire a katonát elkábitotta, sikerült a fiatal asszonynak leszaladnia előtte a lépcsőn s bár hanyatthomlok rohant is utána, nem lelte többé. Ugy eltünt, hogy az egész palotában nem akadt senki a nyomára.

Másnapra virradóra éppen a város kapujában állt őrt néhány bajtársával a katona. Még alig pitymallott. Akkor nyitották ki a nehéz kaput. Ám ugy tetszett, mintha ezen reggelen ki se várt volna a kapunyitásra. Nem rajzott a mezei munkások serege a városból, mint reggelente szokott. Az éjszakai vérfürdő miatt szinte kővé váltak a rémülettől a betlehemiek egytől-egyig. Egy lélek kevés, de annyi se merte elhagyni a házát.

— Kardomra mondom! — szólalt meg a legionárius, őrhelyéről letekintve a város kapujához vezető szük sikátorra — Voltigius alighanem elhibázta a dolgot. Okosabban cselekszik, ha a kapukat bezáratja s a város valamenyi házát tűvé teteti. Igy majd ráakadna az ünnepségről szerencsésen megmenekült gyermekre. Arra számit, hogy majd a szülei, mihelyt észreveszik, hogy nyitva vannak a kapuk, megpróbálják a gyermeküket kilopni s abban bizik, hogy éppen én fogom el itt a kapuban. Ám tartok tőle, hogy nem sikerül a számitása. Oly könnyen el lehet rejteni egy kis gyereket.

És el-eltünődött rajta, vajjon nem próbálják-e majd elrejteni a csöppséget teherhordó szamár gyümölcsös kosarában, holmi rettenetes nagy olajos kosárban, vagy egy karaván gabnakévéje alatt?

S amig igy áldogálva leste, hogy majd meg kisérlik ekként kijátszani, egy férfit, meg egy nőt pillantott meg. Szaporázva jöttek az utcán, a kapunak tartva s rémüldözve nézegettek hátra, mintha valami veszedelem elől menekülnének. A férfi kezében fejsze. Keményen megmarkolja, mintha el volna rá szánva, hogy még erőnek erejével is utat tör, ha valaki feltartóztatná.

A katona azonban a férfit nem vette annyira szemügyre, mint az asszonyt. Látta, hogy szakasztott olyan magas növésü, mint az az anya, aki az este kisiklott a kezei közül. Az is feltünt neki, hogy köntösét fejére teritette. Tán azért viseli igy, — vélte — hogy eltitkolja, hogy gyerek van a karján.

Mennél közelebb értek, annál jobban kivehette a kidomborodó ruha alatt az asszony karján ülő gyermek körvonalait.

— Bizonyos vagyok benne, hogy ezt szalasztottam el az este, — gondolta. — Az arcát természetesen nem láthattam, de a sudár termetéről ráismerek. Lám, lám! Karján hozza a kis fiát s még csak esze ágában sincs elrejteni. Remélni se mertem volna, szent igaz, hogy ekkora szerencse érjen.

A férfi is, meg az asszony is csak közeledett ám sietve a város kapuja felé. Nyilván nem várták, hogy valaki feltartóztatja őket. Megremeg-

Sövegjártó János

Hazai és Rumburgi vászon áruháza. Szfehérvár, Barátok épülete, AZELŐTT: Özv. HANEL ANTALNÉ.

Agy és asztalnemüek, Franczia batiszt, Angol Zephyr, Szines és fehér ruha vásznak a legolcsóbb szabott árakon. Ugyanitt tanuló fiu felvétetik.

Mai lapunk 6 oldal.

00000517

épitenék. Nagyon különösnek találom ezt a gondolatot. Van egy alapitó, akinek az alapitványa most már közel van a 450 ezer koronához. Épiteni akarnak egy uj épületet és nem a nagyszerü terület közepére épitik, nem hozzák összhangba a már meglevő templommal, mint a hogyan kellene és illenék, mint a hogyan minden művészi izlés azt követelné, hanem kiépitik a telek sarkára, azért mert van ott egy régi, a céljának egyáltalán meg nem felelő épület, amelyet 10—20 év mulva úgy is le kell bontani. Nagy Sándor emlékéhez méltatlan játék ez és én teljesen igazat adok Saára Gyula dr. polgármesternek, mikor azt mondja:

— *Olyan művet kell létesitenünk, amely méltó legyen a nagy örökhagyó emlékéhez, hogy ha valaki Fehérvárt végignézi, győződjék meg annyiról, hogy a város nagy jótevőjének emlékét nemcsak praktikus, nemcsak áldásos, hanem művészileg is szép emlékkel örökitették meg. Ennyit megérdemel az az ember, aki egy szép karácsonyi napon több mint fél millió koronát dobott az ölünkbe, És szégyen, gyalázat és hálátlanság volna tőlünk, ha egy ilyen jótevő emlékét egy elpaccolt, nyakakitekert épülettel tennénk emlékezetessé a jövő századok szemeiben.*

Még egy érvet hozok fel a mellett, hogy az árvaházat közvetlen a templom mögé kell épiteni, úgy, a hogyan ez épitészileg is egyedül helyes és szép. Az árvaházat most apácák gondozzák. A kik ismerték a régi és uj helyzet közötti különbséget, kétségkivül fenn kivánják ezt a kezelést tartani. Ma fizet a város egy árva gyermek eltartásáért, ruházatért, élelmezésért, könyveiért stb. havi 25 koronát, évenkint 300 koronát. Tessék megnézni azokat az árvákat otthon vagy az utcán és mindenki belátja, hogy ennyiért csak olyanok tarthatják el őket, a kik a végletekig takarékosak. Egy apáca eltartásáért fizet a város havonkint 43 koronát, évenkint 566 koronát, 5 apácáért 2830 koronát. Ebből ők eltartanak 7 apácát (mert 5 nem birja elvégezni a sok munkát) ebből tartanak cselédséget, kocsit, lovat stb. Bátran kérdezem, van-e még egy mód, a melynek alapján ilyen nevetségesen olcsó áron kapna a város munkaerőket, önfeláldozó nevelőket? Nincs. És mi ezeknek a szegény apácáknak az egyetlenegy kivánsága? Az, hogy ők éjjel-nappal, a mikor idejük van és ráérnek, amikor a szivük odahuzza őket: *imádkozhassanak.* Nem kapnak egy fillér fizetést, nem is kérnek, az ő megjutalmazójuk az Isten, a kit imádnak, a kitől az áldást várják. Ott kivánják imádni az Istent az oltáron, a templomban, az Oltáriszentségben. Hát van-e igazság, van-e méltányosság Fehérvár uraiban, ha az ilyen lelkeknek ezt az egyetlenegy kivánságát nem akarják teljesiteni? Minden intézetben, a hol apácák vannak, megbecsülik őket ennyire s mivel mást ugyse adhatnak nekik, hát legalább ennyivel hálásak a vett áldozatokért. Hát Fehérvár nem teljesithetné még áldozatok árán is ezt az alázatos könyörgést?

Talán azt mondhatnák, hogy hiszen eléggé közel van a templom — csak száz lépés. De tessék a téli hidegben a kora reggel vagy késő éjjel óráiban ezt az utat megtenni. Azt pedig, hogy pl. egy 100 méteres folyosóval szeljék át a parkirozott területet, talán mégse volna se szép, se olcsó. Semmiesetre sem olcsóbb, mintha a területet a szépészet minden követelménye szerint, az általunk jelzett módon oldanák meg.

Teljesen perhorreskálom azoknak a tervezőknek a gondolatait, a kik az uj árvaház épitési költségeit 200 és 300 ezer korona között keresik, pláne vannak, akik a 400 ezer kor. felé léghajóznak. Ezt én megérteni nem tudom. Ha a Deák-utcai iskola 15—20 helyiségét (100—120 □ méteres) meglehetett épiteni 100 ezer koronáért, ha a postapalota 130, a pénzügyi palota épitési költsége 140 ezer koronát emésztet föl, miért kalkulának itt 2—300 ezer koronával? Legyen annak az épületnek a stylusa a vonalak nemes egyszerüsége — cifraság, sallang nélkül. Legyen a berendezése is szerény és egyszerü — ugy, mint a hogyan a szegény árva gyerekekhez illik. S inkább rendezzék a *területet* szépen, nemesen, a kinálkozó esztetikai elvek figyelembevételével, mint hogy fölösleges diszitésekre költsenek tizezreseket.

A jövendő árvaház épületeit az aggintézettel, az esetleg megépitendő szegényházzal s az esetleg megépitendő cselédmenhelyel igy gondolnám:

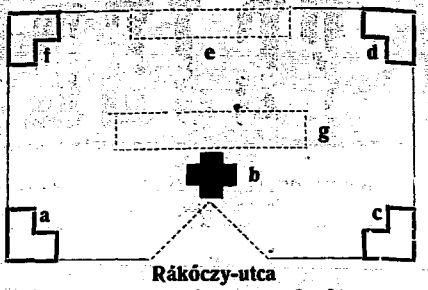

Rákóczy-utca

a) a már kész Mantz-ovoda, h) a már kész templom, c) az épitendő aggintézet, d) az esetleg épitendő szegényház e) az árvaház mellékhelyiségei, f) az esetleg épitendő cselédmenhely.

Itt természetesen hozzáesnék az uj területhez a mostani disznópiac, mely eddig is szégyenszemre huzódott meg egy jótékonysági intézmény és templom szomszédságában. A vásárter van akkora, hogy ezt a területet odaajándékozhatja a város egy szép, diszes, közjóléti intézmény céljaira.

A templom környéke, az aggintézet udvara természetesen parkirozva volnának.

Végül csak azt jegyzem meg, hogy a Fejérmegyei Napló hasábjain szivesen adok helyet e kérdésben a gyakorlati hozzászóláshoz.

Bilkei Ferenc.

UJDONSÁGOK.

— **Eljegyzések.** Eisenbarth Ferenc dr., a helybeli ügyvédi kar egyik szépreményü fiatal tagja, eljegyezte Szalay Mariska urleányt, özv. Szalay Bálintné, Rizapusztai (Badacsonytomaj) földbirtokosnő bájos leányát.

Marschall Béla győri épitész eljegyezte Héjj Irmuskát, Héjj Imre mészáros mester, városi bizottsági tag leányát.

— **A főreáliskola köréből.** A vallás és közoktatásügyi miniszter a székesfehérvári áll. főreáliskola IV. párhuzamos osztályát beszüntette. A parallel osztályok felállitásának

---

tek, mikor a katona kinyujtott lándzsájával elzárta utjukat.

— Dologra megyünk, mit állsz az utunkba?! — méltatlankodott a férfi.

— Mehetsz tüstént, de hadd lám előbb, mit rejteget a feleséged a ruhája alatt?

— Van is rajt mit látnod. Csak a napi munkára való kenyerünk, meg a borunk.

— Lehet, hogy igazad van, de ha igy áll, miért nem hajlandó megmutatni: mit visz?

— Nem akarom, hogy lásd. De ha jöt akarsz, eresz odébb!

Azzal fölemelte a fejszéjét, de a felesége megragadta a karját.

— Ne köss ki vele! — kérte. — Én másképen próbálok szerencsét: megmutatom neki, mit viszek s bizonyos vagyok benne, hogy nem árthat neki.

Hetykén bizakodva, mosolyogva a katona felé fordult s fölemelte a ruhája csücskét.

A legionárius nyomban visszahökölt. Behunyta a szemeit, valami erős fény elkápráztatta. Az asszony ruhája alatt rejtegetett dolog oly vakitó fehéren ragyogott, hogy eleinte nem is tudta: mi lehet?

— Azt hittem gyereket tartasz a karodon mondta.

— Látod, micsoda — válaszolt az asszony.

Ekkor végre rájött a katona, hogy a vakitón ragyogó holmi egy csomó fehér liliom. Szakasztott olyan, amilyen amott virit a réten. De a ragyogása erősebb, sugárzóbb, szinte belevakul a szem a nézésébe.

És belenyult a virágok közé. Csak nem szabadulhatott attól a gondolattól, hogy az asszony valósággal gyermeket vitt. De nem érzet egyebet, mint a liliomok lágy szirmait.

Keservesen megcsalódott. Bősz dühében szerette volna elfogni a férfit is, meg az asszonyt is, de belátta, hogy ha ezt megtenné, nem tudná okát adni.

— Hát nem eresztesz odább? — mondta az asszony, látva zavarát.

A legionárius szó nélkül visszavonta a lándzsáját, melyet a kapu bejáratánál keresztben tartott s félre állott.

Erre az asszony ujra ráhuzta köntösét a virágokra s boldog mosollyal szemlélte a karján emelt édes terhet.

— Tudtam, hogy nem árthatsz neki, ha meglátod — mondta a katonának.

Aztán elsietett a férjével. De a legionárius ott álltában csak bámult utánuk, mig el nem tüntek szemei elől. S amig igy követte őket a tekintetével, bizonyosra vette, hogy az asszony nem egy csomó liliomot vitt a karján, hanem egy valóságos gyereket.

Még ott állt, bámulva a két vándor után, mikor az utról hangos kiáltás hallatszott. Voltigius történtett felé néhány katonával.

— Tartóztasd fel! Zárd be előttük a kaput! Meg ne szökhessenek! — kiáltották.

Odaérve aztán a legionáriushoz, elmondták, hogy nyomára akadtak a kis szökevénynek. Az imént keresték otthon, de hazulról is elmenekült. Látták, amint vele szöktek a szülei is. Az atyja izmos, szőke a szakálla, fejsze a kezében. Az anyja jól megtermett asszony, felemelt ruhájának a ráncai alatt rejti a fiát.

Abban a pillanatban, mikor Voltigius beszédét befejezte, beduin termett a kapuban, szép paripán. A katona szó nélkül nekiesett. Erőszakkal lerántotta a lováról s földre teperte. Azzal felpattant a paripára s tovanyargalt.

Napokig vágtatott a legionárius a Judea déli részén végignyuló rettenetes hegyi pusztaságon. Üzte a három betlehemi szökevényt és szinte kijött a sodrából arra a gondolatra, hogy ennek a hiábavaló hajszának sohse lesz vége.

— Mintha csak a föld nyelné el őket — dohogott magában. — Hányszor a sarkukba voltam a napokban is, ugy hogy már utána akartam hajitani a gyereknek a lándzsámat, de csak elmenekültek előlem! Már-már attól tartok, nem is érem őket többé utol.

És elcsüggedt, mint az az ember, aki rájön, hogy valami természetfölötti hatalommal viaskodik.

— Hátha az istenek védik ellenem őket! — töprengett. — Kárba vész minden fáradozásom. Jobb lesz visszatérnem, mig e kietlen sivatagban el nem epeszt az éhség meg a szomjuság.

De erre erőt vett rajta a félelem.

Mi lesz vele, ha dolgának végére nem járva, tér vissza? Már két izben is elszalasztotta a gyereket. Voltigius vagy Heródes aligha bocsátana meg neki . . . — Heródesnek nem lesz addig nyugta, mig csak egyet is életben tud a betlehemi gyermekek közül. Alkamasint azzal próbálmajd a búján könnyiteni, hogy engem keresztre feszittet — tünődött magában.

Dél volt. A hőség rekkenő. Iszonyu sokat szenvedett, mig a fátlan kopár pusztaságon nyargalt, a mély sziklahasadékok közt kigyózó uton, ahol még a szellő se mozdult. Már-már kidőlt lovastul.

Órák teltek el azóta, hogy a szökevények nyomát teljesen elvesztette. A csüggedés jobban urá lett rajta, mint valaha.

— Abban kell hagynom — tépelődött. —

00000518

ugyanis csak az esetben van helye, ha egy osztályban legalább 60 tanuló van, az idén pedig csak 56-an iratkoztak az emlitett osztályba. Egygyel kevesebb osztály lévén, 2 tanár is fölöslegessé vált, miért is a legujabban kinevezett dr. Ernyei Jenő és Bausz Gyula tanárok városunkból elhelyeztetnek.

— **A közöshadsereg köréből.** Gróf Merweldt Miksa őrnagy a cs. és kir. 10-ik huszárezred pótkeretétől, városunkból Budapestre, kenesei Kenessey István őrnagy pedig Budapestről városunkba helyeztettek át.

— **A polgármesterek kongresszusa.** Saára Gyula dr. polgármester és dr. Kisteteki Károly tiszti főügyész vasárnap reggel utaznak el Sopronba, hogy a polgármesterek kongresszusán résztvegyenek. Visszajönni szerdán fognak.

— **Áthelyezés.** Varga Jenő katonai állatorvos, a székesfehérvári cs. és kir. dzsidás ezredtől Mostárba a cs. és kir. 16. tréndivisióhoz kelyeztetett át.

— **A 12. dzsidásezredről.** A muraközi lovassági hadgyakorlatokat f. hó 5-én lefujták s a székesfehérvári uhlánusok ezredtörzse már haza is jött. A többiek f. hó 13 án érkeznek meg. Érdekes megemliteni, hogy az összegyült lovasezredek tisztjei a gyakorlatok alatt kétszer lóversenyt tartottak, melyeken Vidále Emil székesfehérvári uhlanus kapitány négy első dijat nyert. A 12. dzsidásezred márciusban hagyja el városunkat. Az ezredtörzs 3 századdal Varasdra, 2 század Csáktornyára, 1 század pedig Zágrábba megy. Mint ujabban értesülünk, városunkba nem a miskolczi 15-ik, hanem a 13-ik huszárezred jön Lancut galiciai városkából. Az ezred jó magyar legénysége sokat szenved a rendkivül hideg vidéken az Oroszországból jövő északi szelektől s igy hasonlithatatlanul jobban járnak az áthelyezésükkel.

— **Helybeli cég.** Debreczen város tanácsa a napokban döntött a vizvezetéki munkálatokra beérkezett ajánlatok felett s az I. csoport munkáit (50·077 korona) Bernstein és Káldor és Becsey cégnek itélte oda.

— **A Jézus Szive templomára** adakozni kegyesek voltak:

Ambach Ferenc	20 kor.
Egerszegi Gizella	5 „
Hegyi Mária	2 „
özv. Balog Edéné	1 „

— **Az ipariskolai bizottság** ma délelőtt dr. Saára Gyula elnökletével ülést tartott. Zavaros István, ipariskolai rajztanitóul alkalmazták, a bőripari rajztanitással pedig továbbra is Szeib Istvánt bizták meg. Szeib Istvánt 25 éves rajztanitói jubileuma alkalmából a bizottság melegen üdvözölte.

— **Három napos közgyülés.** Rendkivüli lesz a város szeptember havi rendes közgyülése. Rendkivülivé teszi már magában az a körülmény is, hogy háromnapra, 28, 29 és 30 ára tűzték ki. Sokat fognak beszélni a vizvezetékről, 267 szőlőbirtokos fellebbezésről, több kisebb jelentéktelen ügyről, de legtöbbet *Versecz város átiratáról*. Arról van szó, hogy Székesfehérvár szab. kir. város pártolja vagy ellenzi e az obstrukciót. A munkapárt minden épkézláb emberét megjelenteti a közgyülésen, a függetlenségi párt pedig — miként az ellenzék — obstruálni fog. Szóval a közgyülés viharosnak igérkezik.

— **A szinügyi bizottság ülése.** A városi szinügyi bizottság folyó hó 9-én délelőtt ülést tartott dr. Saára Gyula elnökletével és elhatározta, hogy a következő szinházi bevásárlásokat fogja eszközölni — ha lesz rá fedezet: egy nagy szalon szőnyeg 600 korona, új diszletfelvonó kötelek 100 korona, 20 méter linoleum a földszinti bejárathoz 82 korona s az eddigi spirituszos hajsütővas melegitő helyett egy gázmelegitésre alkalmazható készülék 40 korona. Ezek mind igen sürgős szükségletek. A magyarországi munkás k rokkant és nyugdijegyesületének helyi fiókja október 15-én működvelői szinielőadást tart, mely célra a városi szinházat a szokásos feltételek mellett átengedte a bizottság. Szalkai Lajos szinigazgató bemutatta a mostani szezonra bevonuló társulatának névsorát, mely a következő:

Nők: Pataki Vilma szubrettprimadonna, Szirmai Margit koluraturénekesnő, Boriss Bianka szubretténekesnő, Csák Iza szubretténekesnő, Harmos Ilonka hősnő, Fekete Irén szende, Rórav Alice naiva, Miklóssy Margit kómika, Benes Ilona anya.

Karszemélyzet: Déri Béláné, Egressy Mariska, Alapi Nándorné, Balog Szeréna, Zilahi Jánosné, Mogyoróssy Dalma és Szilágyi Mariska.

Férfiak: Kovács Lajos jellem, drámai apa, Déry Béla bonvivant, társalgási, Zilahi János hősszerelmes, Érchövi Károly baritonista, Káldor Dezső tenor-bonvivant, Szántó Jenő buffókomikus, Nyárai Rezső naturburs, Alapi Nándor jellem, Tolnai Béla karmester.

Karszemélyzet: Szabolcsi Ignác, Békefi Róbert, Bobó Sándor, Rózsahegyi Sándor, Nagy Kálmán és Szegedi János.

A bizottság a névsort tudomásul veszi, de élni fog azon jogával, hogy a meg nem felelő tagot kicserélteti.

A szinházi vasfüggönyt reklámok céljaira Hirschorn József festő kapta meg évi 500 korona bérért, de azonkivül köteles a város tulajdonát képező diszleteket is átfesteni.

— **Harclas amazon.** Kápolnásnyék községhez tartozó Pettend pusztán Hlobucska Pálné, Ódor Sándorné és Vida Jánosné béresasszonyok az utóbbinak a konyháján kenyérsütés közben összeszólalkoztak. Szóvita közben Vida Jánosné Ódor Jánosnéra támadt s arcán a kezében levő konyhakéssel mély sebet vágott, majd az utóbbinak a segitségére siető Hlobucska Pálnét, ki a terhesség előrehaladott állapotában van, a konyhában levő rossz lócára lökte. Hlobucska Pálné az izgalom következtében magzatát veszitette. A harclas Vida Jánosnét feljelentették.

— **Ülések a vármegyénél.** A vármegyén f. hó 13-án d. e. fél 10 órakor tiszti nyugdij választmány, 10 órakor jegyző nyugdij választmány, fél 11-kor kórházi bizottsági ülés lesz.

— **Labdarugás.** F. hó 10-én d. u. fél 5 órakor a Sz. T. C. I. csapata a Budapesti Kőbányai Tornaegylet I. csapatával mérkőzik.

— **A városi közegészségügyi bizottság** ma délelőtt ülést tartott annak megállapitása végett, hogy a járványbizottságot a kolera miatt összehivják-e. A bizottság ugy határozott, hogy mivel városunkban a kolerának még csak gyanuja sem fordult elő, a járványbizottságot egyelőre nem hivják össze.

— **Betiltott búcsuk.** A tatai főszolgabiró ma délben táviratilag értesitette a várost, hogy a Felsőgallán előfordult koleraeset miatt a f. hó 19-i vértesszőlősi búcsut és táncvigalmat betiltotta.

A Sümegi búcsut az ottani vérhasjárvány miatt betiltották.

Igazán nem hiszem, hogy érdemes volna még tovább is üldözném őket. Előbb-utóbb ugyis el kell pusztulniok ebben a rettenetes sivatagban.

Amig igy fött magában, szemébe tünt az uthoz közel emelkedő sziklafalon egy boltozatos barlangnyilás.

Tüstént oda nyargalt.

— Megpihenek egy kicsit ebben a hüvös sziklaoduban. Hátha aztán ujult erővel üldözhetném őket.

S amint be akart lépni a barlangba, meglepte valami szokatlan dolog. Az odu nyilásánál egy-egy szép liliom virult jobbról is meg balról is. Magas, csodás növésü, mind a kettő tele virággal. Mámorito illatot leheltek s méhsereg zsongott körülötte.

Olyan szokatlannak tetszett ez a katonának ebben a pusztaságban, hogy láttára csodadolgot művelt. Letörte az egyik nagy fehér virágszálat s bevitte magával a barlangba.

A barlang nem volt se mély, se sötét. Befordulva bolthajtás alá, három utasra bukkant: egy férfira, egy asszonyra meg egy gyermekre. Mély álomba merülve, kinyujtózva feküdtek a földön.

A katona szive nem dobogott soha oly hevesen, mint e vándorok láttára. Éppen ez az a három szökevény, akit oly sokáig üldözött. Nyomban rájuk ismert. S ime ott feküdtek alva, ön tudatlanul, tehetett velök amit akart.

Gyorsan kirántotta csörgős kardját a hüvelyéből és lehajlitotta a szendergő gyermek fölé. Vigyázva s pontosan célozva nyult vele az apróság szive felé, hogy egyetlen szurással kivégezze.

Már szinte át akarta döfni, mikor hirtelen megállt, hogy megnézze az arcát. Kiszemelt áldozatának a szemlélése közben, biztos diadala tudatában, kaján öröm töltötte el a szivét.

A gyermek láttára még nőtt a káröröme, mert ráismert benne arra a kis fiura, akit a város kapujában látott, amint méhekkel és liliomokkal játszadozott.

— Ezt bizony már előbb is tudhattam volna — ötlött az eszébe. Azért gyülöltem mindig ezt a gyereket. Ez a békesség megigért fejedelme.

Megint csak leeresztettea a kardját.

— Ha ennek a gyereknek a levágott fejét Heródesnek felmutatom, testőrkapitánnyá tesz — tünődött.

S miközben hegyes kardjával a szendergő felé nyult, örvendezve mondta magában:

— Most legalább senki se zavar meg s nem ragadja ki a hatalomból.

A barlang szájánál letört liliomot azonban még mindig ott tartotta kezében. S miközben elgondolkodott, méhecske röpült ki a virág kelyhéből és zümmögve csapongott a feje körül.

Megrezzent. Egyszerre eszébe jutottak azok a méhek, amiken a kis gyermek megkönyörült s az is átvillant az agyán, hogy a flucska a Heródes lakomájáról történt megmenekülését is méhnek köszönhette.

Ez a gondolat bámulatba ejtette. Csendesen fogta kezében a kardját és gyökeret verve ügyelte a zümmögő méhet.

A kis bogárka döngését már nem is haltotta. Csak állt ott egy helyben mozdulatlanul, szivta a kezében tartott fehér liliom mámorito illatát.

S akaratlanul is eszébe ötlöttek azok a liliomok, a miken a flucska megkönyörült s az is megvillant az agyában, hogy egy csomó liliom rejtette el őt a szemei elől s nekik köszönhette, hogy a város kapuján elmenekülhetett.

Mindjobban elmélyed a gondolataiba s magához vonta a kardját.

— A méhek meg a liliomok meghálálták a szivességét! — sugta halkan.

S önkéntelenül is az eszébe ötlött, hogy a csöppség egyszer hozzá is jószivü volt és — mélyen elpirult.

— Hogy feledhetné el egy római legionárius meghálálni azt a szivességet, amelyet vele tettek? — sóhajtotta.

Egy kicsit még vivódott magában. Rágondolt Heródesre, meg az azon való örömre, hogy elemésztheti a békesség ifju fejedelmét.

— Mégis csak illetlen volna megölnöm, hisz megmentette az életemet! — mondta végtére.

Azzal lehajolt. Odatette a kardját az apróság mellé: hadd tudják meg a szökevények mikor majd felébrednek, mily nagy veszedelemből menekültek meg.

Ekkor vette észre, hogy a csöppség fölserkent. Fektéből bámult rá szép szemeivel, amelyek ugy ragyogtak, akár a csillagok.

És a katona arcra borult a kis gyermek előtt:

— Te vagy a diadalmas hadvezér! Az istenek szeretnek téged! Te eltaposod a skorpiókat és megtöröd a kigyó fejét!

És megcsókolgatván a lábacskáit, csendesen kiment a barlangból.

Az apróság pedig fektéből nagy, gyerekes szemeivel bámult utána.

Lagerlöf Zelma:

00000519

— **Egy meghívó.** A következő jóizű meghívót kaptuk:

Rettenetes hír jár most az szájrul-szájra,
Gyün ám a kolera Székesfehérvárra,
Összeül e csunya hírnek hallatára
KÜNELYI DALEGYLET
nagy kupaktanácsa,
Veszedelemtől, hogy óvjuk e szép várost.

SZÜRETI MULATSÁG
ez a programm már most.
A dátum tizenhat, még pedig szeptember,
Ott legyen ám minden épkézlábu ember.
Lesz itt ének, zene, mindenféle ingyen,
Az mulat legjobban, kinek pénze nincsen.
Országhirü zene fog tzétzót csinálni,
Bartusek Tóni mint kisbiró tréfálni.
Férjhez megy itt röglön minden szép kis leány,
Nem kérdik hány éves és nem kell hozomány.
Hermann lesz az hirös világot járt Kátsa,
Kiről tudva vagyon, hogy még nincsen párja.
Lessz itt világposta, hisz mindenki tudja,
Koszke a nyertesnek kosárát megfonta.
Kiki ugy öltözik, ahogy neki tetszik,
De ki magyarba lesz, az lessz a legszebbik.
Hogy pedig ez ügyben tévedés ne essen,
Mindenki legalább koronát készitsen,
Mely nélkül belépni sehogyan sem lehet,
Keritésen jösz át, kiteszik szüredet.
Ki sprórolni akar ö. m. a. f.
Fizet nyolcvan krajcárt, lesz egy családjegye.
Kezdjük a nagy tzétzót nyolc órakor este,
Ki pedig el sem gyün ö. m. a. f.

— **Fotbalozás közben.** Gránitz István cipésztanonc feljelentést tett a rendőrségen, hogy folyó hó 8-án a Sóstó melletti téren midőn fotbalozás közben ruháját levetette s a földre letette, ismeretlen tettes 25 korona értékü kettős fedelü ezüst óráját a mellény zsebéből kivette és ellopta.

— **A tolvaj irnok.** Mult számunkban megirtuk, hogy a rendőrség elfogta a kissebesi Gránitkőbánya Részvénytársaság irodájának tolvaját Bohn Lajos, a társaság irnoka személyében. A jeles firmát le is tartóztatták, dacára, hogy erősen tagadott. A hazudozást azonban nem birta sokáig, tegnap este megtört és bevallotta bűnét. Elmondta, hogy az irósztal fiókját hamis kulcscsal nyitotta fel. Az ellopott 2100 koronából kedvesének 160 koronát adott, Budapesten sokat el költött s 100 drb. teljesen uj 10 koronás papirpénzt a fiumei gyorsvonat szerelvényéhez tartozó 54300. számu máv. kocsi egyik fülkéjében az ülés alatti sodronyok között rejtette el. Simon Sándor tb. főkapitány a pénz elökeritése végett folyó hó 8-án Budapesten járt, a budapesti rendőrség közbejöttével a nyomozást megejtette a Keleti pályaudvaron s megállapitotta, hogy a Bohn Lajos által megjelölt 54300. sz. máv. kocsi nem személyszállitó, hanem szénszállitó kocsi. Minthogy a pénz elő nem került, s Bohn állitása valótlannak bizonyult, a rendőrség ujból kihallgatta a tolvajt aki azonban megmaradt fentebbi állitása mellett. A rendőrség Szőke Rozália nevü kedvesénél is tartott nyomozást, de a pénz nála feltalálható nem volt. Bohn Lajos Makón lakó édesanyja özv. Bohn Gusztávné mikor fia által elkövetett betöréses lopásról értesült, öngyilkosságot kisérelt meg. Lapunk zártakor értesülünk, hogy a Bohn Lajos által ellopott pénzből 1700 koronát megtalálták a Szinház-utca 3 szám alatti házban.

Délutánonként meleg füstölt husok és friss felvágottak Marschallnál Kossuth-utca.

— **A déli vasut teherpályaudvara** télen sok bajt okozott, mert nem volt eléggé kivilágitva. Több kereskedő előterjesztésére a székesfehérvári kereskedelmi társulat megkereste a déli vasutigazgatóságot, hogy e bajon segitsen. Az igazgatóság, mint mindig, most is előzékenyen fogadta a kereskedők óhaját és elrendelte, hogy az ut kellő világitást kapjon.

— **Mértékhitelesités.** Az időszakos hitelesités helybeli felek részére folyó hó 14-ével ismét kezdetét veszi. A hitelesités a hirdetményekben már megjelölt napokon az állami mértékhitelesitő hivatalban délelőtt 8 órától délután 2 óráig fog eszközöltetni. Figyelmeztetnek a felek, hogy az időszakos hitelesités elmulasztása kihágást képez és az sulyos pénzbirsággal büntettetik.

Eladó szőllő: Urhidán a Gebhardt-féle 3 hold területen jó karban levő szőllő szabad kézből eladó, — tudakozódhatni lehet helyben József-utca 9. sz. a.

— **Egy hires rabló.** Budapesten letartóztattak egy notórius gazembert, akinek a lelkét a minapi budai postarablás is nyomja. Pálinkás József nálunk is szerepelt. Itteni sikertelen munkáját igy mondja el a B. H.:

A sz.-fehérvári rendőrség 1906. május 15-én este egy veszedelmes betörőt keritett kézre, aki több társával együtt az Oszt. és Magyar Bank fiókját akarta kirabolni. A betörőbanda vezérével, Pálinkás Jánossal, egy derék rendőrbiztos folytatott élethalál harcot és csak hosszas küzdelem után birta ártalmatlanná tenni. Büntársai pedig, akárcsak Henning, a hires rablógyilkos, a háztetőkön keresztül, a rendőrök és a házbeliek sürü lövöldözése között elmenekültek.

Az Osztrák és Magyar Bank palotájával szomszédos házban Rosenbenberg Sándor kereskedő raktárát feltörve találták. Az esetet bejelentették a rendőrségen, honnan Simon Sándor rendőrkapitány, Sulyok János rendőrbiztos és több rendőr a tett helyére ment. Este kilenc óra lévén, lámpával vizsgálták a betörés helyét, a mikor hirtelen egy uriasan öltözött idegen férfi surrant be a kapun. Mikor meglátta a rendőrséget, meghökkent és vissza akart fordulni, azonban hirtelen elhatározással a lépcsőház felé tartott. Az idegen gyanusnak látszott, a mire a rendőrök megkérdezték tőle, hogy hová megy.

— Az emeletre, lakást akarok fölvenni — volt a válasz.

— Ilyen későn? — kérdezte a rendőrkapitány.

— Már voltam itt délben is, most csak a foglalót hoztam el, mondta s fölsietett a lépcsőn. Simon kapitány meggyőződött, hogy három személy részére az emeleten lakó Mellán Ede honvédszázados özvegyétől lakást vett föl az idegen. Mikor az idegen eltávozott, még illedelmesen köszöntötte a rendőröket.

A rendőrkapitány utasitotta Sulyok János rendőrbiztost, hogy kövesse őt és tudja meg hova megy. Az idegen az utcára érve, meggyorsitotta lépését és befordult a közeli sötét elhagyott csatornapartra, ott már akkor futva menekült. A rendőrbiztos utána rohant és az Árpád fürdő mögött levő üres telken utólérte. Igazolásra szólitotta föl.

— Én Halmai Elemér bácsmegyei földbirtokos vagyok. Minek követ engemet? Hagyjonbékén hazamenni — szólt méltatlankodva.

A rendőrbiztost azonban nem elégitette ki a zavart felelet, fölszólitotta, hogy kövesse őt a rendőrségre. Most már látta az idegen, hogy egykönnyen nem szabadulhat tőle, hirtelen mozdulattal felöltője belső zsebéből hosszu feszitő-vasat rántott elő s a rendőrbiztos felé sujtott. Sulyok, ki régebben csendőrőrmester volt tisztában volt a veszedelemmel. Az idegen támadása nem találta készületlenül ügyes mozdulattal elkapta a gonosztevő karját s ettől kiesett kezéből a szerszám. Az idegen villámgyorsan revolvert rántott elő, de a rendőrbiztos megragad a a karját, ugy hogy lövésre már nem volt ideje. Az elhagyott sötét helyen élet-halál küzdelem fejlődött ki közöttük. A rendőrbiztos balkezében szintén revolver volt, de nem tudta használni. A gonosztevő minden erejét megfeszitve, azon igyekezett, hogy ellenfelét a földre teperje, de Sulyok erős ember lévén hősiesen tartotta magát. Épen a legválságosabb pillanatban érkezett oda Szüts János rendőr s kardjával hatalmas ütést mért a gonosztevő karjára, a ki fájdalmában összeroskadt. Az erős ütés Sulyok rendőrbiztost is érte, a kinek jobb kezefejét megvágta a kard éle. A gonosztevőt most már hamar lefegyverezték, és beszállitották a rendőrségre.

Ott kiütött, hogy az illető a legveszedelmesebb gonosztevők egyike. A neve Pálinkás János, álnéven Domanek János negyvenkét esztendős pázmándi (Fejérmegye) születésü, volt hentessegéd, a ki 1879. óta különböző fegyházakban betörésekért és rablásokért huszonhárom esztendőt töltött. Hét évet ült katonai börtönben. Találtak nála a revolveren kivül igen sok betörőszerszámot. Beismerte, hogy betörésből él és azért jött Székesfehérvárra, hogy onnan intézze társaival a tervezett betöréseket. Minden látszat arra mutatott, hogy annak a háznak a padlásán át, ahol lakást béreltek, akartak bejutni a szomszédos Osztrák-Magyar Bank épületébe.

Még tartott a gonosztevő kihallgatása, amikor jelentették, hogy a jelzett ház padlásán betörők vannak elrejtőzve. A rendőrség nagy apparátussal vonult ki s körülvette a házat. Hosszas keresés után a banképület tetején látták meg őket a kémény mellett meghuzódva. A rendőrkapitány fölszólitására nem feleltek. Erre több lövést tettek feléjük, majd a lakók közül is többen lövöldöztek a betörőkre. A gonosztevők a tetőkön kuszva menekültek s egyszerre csak eltüntek az éj sötétjében. A rendőrség megállapitotta, hogy az elfogott betörő büntársai Weinberger Adolf és Taussig Izidor notórius betörők, a kik szintén fegyházviselt emberek. Az Osztrák-Magyar Bank igazgatója annak idején nagyobb pénzösszeget adott a derék rendőrök jutalmazására. Pálinkás Jánost a székesfehérvári törvényszék akkor nyolc esztendei fegyházra itélte, de ugy látszik, a Kuria elengedett a büntetéséből, hogy most mászabadon volt és elkövethette a budai postarablást, talán ugyanazokkal a cinkostársakkal, a kiknek öt évvel ezelőtt sikerült elmenekülni Székesfehérvárról.

ÉRTESITÉS. Van szerencsém a nagyérdmü közönséget értesiteni, hogy üzletemben az **abonoma étkezést eltöröltem** és helyébe be fogom vezetni az **1 kor. 20 filléres ebédet** és **70 filléres vacsorát** igy a mélyen tisztelt vendégeim nincsenek lekötve egész hónapra, hanem kérnek kis könyvet és beirják azokat a napokat, amelyen étkeznek nálam, ugy az ital is a könyvbe jegyezhető. Étlapi áraimat is tetemesen leszállitottam. Elsőrendü Dréher-söreim és termelőktől vett kitünő borok kaphatók. A nagyérdemü közönség szives pártfogását kéri Rédei Vilmos vendéglős, Kossuth-u.

— **A Kétszáz esztendő c. mű előfizetőihez.** A mű szerkesztő bizottsága tisztelettel kéri azokat az előfizetőket, akik még nem kapták meg a könyvet, sziveskedjenek ezt a Székesfehérvári Kereskedelmi Társulat titkári hivatalához bejelenteni, hogy a könyvet haladéktalanul elküldhessük.

— **Életunt aggastyán.** Ma délelőtt Lőcz Nándor 73 éves volt kádár iparos öngyilkossági szándékból József-utca 30. sz. alatt Stercz József bádogosműhelyében részeg állapotában kénsavat ivott. A maró folyadék az öreg ember ajkait és nyelvét összeégette. Sérülése sulyos, de nem életveszélyes. A mentők a Szt. György kórházba szállitották.

Czokorbetegek olyannyira makacs székrekedései ellen valóságos specifikum a **Ferencz József**-keserüviz. Reggel éhgyomorra adunk 1 decit felmelegitve.

Az igazi Ferencz József-keserüviz az összes hashajtó-szereket természetes, erőteljesen oldó ereje folytán tulszárnyalta már. Ezt bizonyitja Cantani tanár a lángeszü kutató is, mikor azt irja, hogy a természetes „Ferencz József„ keserüviz nemcsak mint könnyü hashajtószer nyilvánitja hatását, hanem lassankint olyannyira javitja a gyomormüködést, hogy teljesen pótolja a karlsbadi vizeket!

— **Állategészségügy.** A vármegye területén az állategészségügy örvendetesen javul. Naprólnapra érkeznek a végjelentések egyes községekből a ragadós száj és körömfájás megszünéséről. A seregélyesi zárlatot is egy héten belül feloldják s akkor már városunkban is lehet szarvasmarha vásárt tartani. Éppen azért jó volna, ha a városi hatóság már most intézkedne pótvásár engedélyezése iránt. Legutóbb Ráczalmáson szünt meg a ragadós száj- és körömfájás.

Ne hagyja magát megtéveszteni az antiquáriusok nagyhangu hirdetéseitől, mert azok többnyire régi kiadásokat küldenek, melyek az iskolákban nem használhatók. Uj kiadásu tankönyveket a hivatalos jegyzékek szerint legjobban Klökner Péter udvari könyvkereskedőnél vásárolhat.

00000520

ZILZER MANÓ

férfi-, fiu- és gyermekruha raktára

Székesfehérvár, Szögyény-Marich-utca.

Állandóan nagy raktáron mindenféle

férfi-, fiu- és gyermekruhák

ugyszintén

papi öltönyök,

Ferenc József-kabát,

köpenyek (havelok)

bőrkabátok, utazóbundák, raglan-felöltők, kabátok.

Keil-lakk

„Keil-Lakk"-nál jobb máz nincsen
Asszony mondja: ez a kincsem!
A padló ugy fénylik tőle
Nem is kell sok máz belőle;
Kevés munka, semmi kin,
Barna, vagy porszürke szin,
Figyelmet csak arra tegyen,
Hogy az mindig „Keil-Lakk" legyen!
Ajtó, mosdó, ablakpárkány
Oly fehér lesz mint a márvány,

Ha „fehér Keil-Lakk"-ot veszünk
S vele mindent jól befestünk.
Konyhabutor, asztal, szék,
Itt van „Keil-Lakk" azurkék,
Kertibutort fessünk zöldre,
Gyermekeknek örömére,
„Keil-Lakk"-ból van minden szin,
Kék, piros, zöld-rozmarin.
Szóval: ház vagy nyárilak,
Mindig legyen ott „Keil-Lakk"!

Mindekor kaphatók:

Flits Pál és **Langráf Gábor és Fia** cégnél, **Székesfehérvárott.**

Bicske: Keller Szilárd. Sárbogárd: Braun Miksa. Devecser: Böhm József. Dunaföldvár: Johann Stauber. Veszprém: Bakos Kálmán.

Kőfaragó-üzlet és nagy

sirkőraktár

Székesfehérvár, József-utca 19.

Hol mindenféle uti leszületek, **gránit** és **márványból** készült sirkövek jutányos árban és szép kivitelben kaphatók.

Számos pártfogást kér

Rákos Ferenc,
kőfaragó.

Jó ruhához jó szappant használjunk!

Finom fehérneműjének, drága lepedőinek, finom csipkéinek és himzéseinek mososához, csakis tiszta jó szappant használjon. Győződjön meg róla, hogy igazán kitünő szappan használata milyen előnyös. A saját érdekében kérjük, hogy az összes szappanok közül a legjobbat, a SCHICHT-„SZARVAS" MOSÓSZAPPANT vásárolja. Az Ön háztartásában semmi sem olyan rossz, hogy azt közönséges szappannal kellene mosnia. Mosson mindent SCHICHT-„SZARVAS" MOSÓSZAPPANNAL, mert legnagyobb kiadóssága folytán ez a legolcsóbb szappan.

Mossunk csakis

Schicht-szappannal!

A ruha kétszer olyan sokáig fog eltartani mint azelőtt és még akkor is olyan lesz, mintha teljesen uj volna. A SCHISHT-„SZARVAS" MOSÓSZAPPAN nemcsak hogy a szennyet távolítja el, hanem konzerválja a szövetet és a szineknek uj fényt és uj kinézést kölcsönöz. Meggátolja, hogy a ruha a mosásnál összemenjen vagy szétessék s ez annak tulajdonítható, hogy ezen szappan hideg vizben is teljesen feloldódik és vele könnyen moshatunk. Ügyeljünk a SCHISHT névre és a SZARVAS jegyre, mely minden darabon látható.

00000521

NIGRIN

(Fernolendt)

a legjobb cipőkrém

Mindenütt kapható!

A bécsi vadászati kiállításon arany éremmel kitüntetve

VÉDJEGY.

Az eredeti Singer-varrógépek valódi árusító ezen „védjegyű" lámpaházikkal.

Az eredeti Singer-varrógépek valódi árusítói ezen „védjegyű" lámpaházikkal.

FIGYELEM!

Azon varrógépek, melyeket más kereskedők árusitanak és forgalomba hoznak, mind a régi SINGER- és varrógépek utánzatai. Ezek természetesen nem eredeti SINGER-varrógépek s nem is a SINGER-varrógép részvénytársaságtól származtak, — miért is ügyeljünk a védjegyre, mert csak ezen védjegygye eliátott varrógépek a valódi, eredeti SINGER-gépek.

SINGER Co.

varrógép részvénytársaság Bognár-u. 2.

— SZÉKESFEHÉRVÁR. —

Nádor-utca Töltényi-féle ház.

Hirdetések, jutányosan felvétetnek a kiadó hivatalban. Szent István-tér 1.

Székesfehérvári utmutató.

Füszer:

FLITS PÁL FIA
füszer és csemege üzlete
Nádor-utca 4.

SZIGETHY TESTVÉREK
közvetlen kávébehozatala és füszer csemege kereskedők
Kossuth-utca.

Keresztény fogyasz. szövetkezet
Szögyény Marich-utca.
Fiók üzlet Zámoly-utca.

BRUZSA GYŐZŐ
füszer, festék és liszt kereskedő
Széchenyi-utca 58 sz.

IFJ. GRÜNSCHNEK JÁNOS
füszer-, liszt-, vegyeskereskedése
Szfehérvár, Halász-utca 1.

Cukrász:

BINDER GYULA
Városház-tér 5 sz.

Divat:

Keresztes Zsigmond
divat áruháza
Városház-tér.

FALVAY FERENCZ
úri és női divat
Kossuth-utca.

KOVÁTS ANTAL
úri és női divat
Városház-tér.

VARGA ISTVÁN
női szabó műterme
Jókai-utca 20 sz.

Singer Co. varrógép részvénytársaság
ajánlja eredeti varrógépeit
Nádor-u. Töltényi-féle ház.

Rehorska Vilmos
műfestő és vegytisztító intézet
Uzlet: Haltér 1.
Telep: Tobak-utca 21 sz.

PAPP KÁROLY
utóda Szlatkovszky József műselyem festő vegytisztító intézete
Üzlet: Városház-tér 5 sz.
Telep: Palotai-utca.

AUERBACH JÓZSEF
mosó intézete
Jókai-utca 19 sz.

NAGY IGNÁCZ
mosó intézete
Lakatos-utca 10 sz.

Férfiszabók:

KISS ANTAL
Kossuth-utca 4 sz.

Cipészek:

POLLÁK REZSŐ
férfi és nő cipész
Nádor-utca 7.

Fürdő:

ÁRPÁD-FÜRDŐ
Kossuth-utca.

Különfélék:

PÉTE GYULA
fényképész
Várkör-ut 28 sz.

KLÖKNER PÉTER
cs. és kir. udvari könyv, zenemű, papir és fényképező cikkek kereskedése.
Nádor-utca.

HEILMAN SÁNDOR
könykötészete
Szent Imre-utca 1.

HEIN MÁRTON
hangszerkészitő
Kossuth-utca 2 sz.

PAPP LÁSZLÓ
vaskereskedő
Szögyény Marich-utca 1.

IZINGER KÁROLY
szijgyártó
Kossuth-utca 5.

KÜMMEL BÉLA
mű és kereskedelmi kertészete
Kossuth-utca.
Telep: Kert-utca.

BAKOS JÓZSEF
kádármester
Malom-utca 6 sz.

KOVÁCS GYÖRGY
kocsigyártó
Fazekas-utca.

GERVEIN MIHÁLY
kovácsmester.
Készit mindennemü új és divatos kocsikat.
Vörösmarty-tér 1.

KŐNIG KÁROLY
késmüves és köszörüs
Városház-tér.

KŐNIG JÓZSEF
késmüves és köszörüs
Kossuth-utca 7.

Vendéglők és kávéházak:

BARNAI IGNÁCZ
Magyar Királyhoz cimzet kávéháza és szállodája
Nádor-utca.

GÁRDOS ZSIGMOND
„Korzó kávéház"
Nádor-utca.

IFJ. HÉJJ IMRE
Arany Ponty vendéglős
Haltér 3 sz.

KUNTLER JÓZSEF
beszálló vendéglős
Palotai-utca 33 sz.

Építők:

SZABÓ JÓZSEF
épitési irodája
Várkör-ut 43 sz.

Vanka Testvérek
ácsmesterek
Palotai-utca 71 sz.

STREIT JÓZSEF
ácsmester
Palotai-utca 57—59 sz.

KISS KÁROLY
épitési irodája
Szömörce-utca 10.

PEHAKKERANDRÁS
épitési vállalkozó
Csonka u. 9 sz.

Asztalosok:

FÜSTÉR LAJOS
mű asztalos
Megyeház-utca 15 sz.

BODA GYULA
épület és butor asztalos
Lövölde-utca 12 sz.

Lakatosok:

KIL JÁNOS
épület és műlakatos
Ősz-utca 21 sz.

KOVÁTS JÁNOS
géplakatos műhelye
Haltér 9 sz.

Festők:

GERLITS JÓZSEF és FIA
szóbafestő és mázoló
Jókai-utca 2 sz.

Schmöltz László
cim-, szobafestő és mázoló
Vásár-tér 17. sz.

GUTMANN L. ÉS FIA
szoba, cim-cimer és fanemüfestő.
lakik Kégl György-utca 7.

Temetkezés:

HERMANN KÁROLY ÉS TÁRSA
„Kegyelet" temetkezési vállalat
Kossuth-utca

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában Székesfehérvárott.

00000522